

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 1 december 2011 *

I de förenade målen C-446/09 och C-495/09,

angående beslut att begära förhandsavgörande enligt artikel 234 EG och artikel 267 FEUF, från Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) (C-446/09) och Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade kungariket) (C-495/09), av den 4 respektive den 26 november 2009 som inkom till domstolen den 17 november respektive den 2 december 2009, i målen

Koninklijke Philips Electronics NV (C-446/09)

mot

Lucheng Meijing Industrial Company Ltd,

Far East Sourcing Ltd,

Röhlig Hong Kong Ltd,

* Rättegångsspråk: nederländska och engelska.

Röhlig Belgium NV

och

Nokia Corporation (C-495/09)

mot

Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs,

ytterligare deltagare i rättegången:

International Trademark Association,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Tizzano samt domarna A. Borg Barthet,
M. Ilešič (referent), E. Levits och M. Berger,

generaladvokat: P. Cruz Villalón,
justitiesekreterare: förste handläggaren M. Ferreira,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingarna den 18 november 2010,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Koninklijke Philips Electronics NV, genom C. De Meyer och C. Gommers, advocaten,
- Far East Sourcing Ltd, genom A. Kegels, advocaat,
- Nokia Corporation, genom J. Turner, QC, befullmäktigad genom A. Rajendra, solicitor,
- International Trademark Association, genom N. Saunders, barrister, befullmäktigad genom M. Harris och A. Carboni, solicitors,
- Belgiens regering (C-446/09), genom M. Jacobs och J.-C. Halleux, båda i egenskap av ombud,
- Förenade kungarikets regering, genom L. Seeboruth, i egenskap av ombud, biträdd av T. de la Mare, barrister,
- Tjeckiens regering, genom M. Smolek och K. Havlíčková, båda i egenskap av ombud,

- Frankrikes regering (C-495/09), genom B. Beaupère-Manokha, i egenskap av ombud,
- Italiens regering, genom G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av G. Albenzio (C-446/09) och W. Ferrante (C-495/09), avvocati dello Stato,
- Polens regering (C-495/09), genom M. Szpunar, M. Laszuk och E. Gromnicka, samtliga i egenskap av ombud,
- Portugals regering (C-495/09), genom L. Fernandes och I. Vieira Lopes, båda i egenskap av ombud,
- Finlands regering (C-495/09), genom J. Heliskoski, i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom W. Roels och B.-R. Killmann (C-446/09), samt genom den sistnämnde och R. Lyal (C-495/09), samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 3 februari 2011 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av rådets förordning (EG) nr 3295/94 av den 22 december 1994 om fastställande av vissa åtgärder avseende införsel till gemenskapen samt export och återexport från gemenskapen av varor som gör intrång i viss immateriell äganderätt (EGT L 341, s. 8; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 77), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 241/1999 av den 25 januari 1999 (EGT L 27, s. 1), samt av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som skall vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter (EUT L 196, s. 7).

- 2 Den ena begäran har framställts i ett mål mellan Koninklijke Philips Electronics NV (nedan kallat Philips) och Lucheng Meijing Industrial Company Ltd, Wenzhou (Kina) (nedan kallat Lucheng), Far East Sourcing Ltd, Hong Kong (Kina) (nedan kallat Far East Sourcing) samt Röhlig Hong Kong Ltd och Röhlig Belgium NV (nedan gemensamt kallade Röhlig). Målet rör införsel till Europeiska unionens tullområde av varor som påstås göra intrång i formskydd och upphovsrätt som Philips är innehavare av (C-446/09). Den andra begäran har framställts i ett mål mellan Nokia Corporation (nedan kallat Nokia) och Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (tullmyndigheten i Förenade kungariket) (nedan kallad Commissioners). Målet rör införsel till det ovannämnda tullområdet av varor som påstås göra intrång i ett varumärke som Nokia är innehavare av (C-495/09).

Tillämpliga bestämmelser

Tullkodexen

- 3 Unionens grundläggande bestämmelser i fråga om tull som anges i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) har upphävts och ersatts med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 av den 23 april 2008 om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (Moderniserad tullkodex) (EUT L 145, s. 1).
- 4 Förordning nr 450/2008 trädde i kraft den 24 juni 2008 beträffande de bestämmelser som avser tilldelning av behörighet att vidta genomförandeåtgärder. Ikraftträdandedagen för övriga bestämmelser i denna förordning fastställdes till tidigast den 24 juni 2009 och senast den 24 juni 2013. Med hänsyn till dagen för omständigheterna i målen vid den nationella domstolen, omfattas omständigheterna i mål C-446/09 av bestämmelserna i förordning nr 2913/92 i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000 (EGT L 311, s. 17), och omständigheterna i mål C-495/09 av bestämmelserna i förordning nr 2913/92 i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 av den 13 april 2005 (EUT L 117, s. 13) (nedan kallad tullkodexen).
- 5 I artikel 4 i tullkodexen föreskrivs följande:

”I denna kodex används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

...

15) godkänd tullbehandling:

- a) att varor hänförs till ett tullförfarande,
- b) att varor förs till en frizon eller ett frilager,
- c) att varor återexporteras från gemenskapens tullområde,
- d) att varor förstörs,
- e) att varor [avstås] till statskassan.

16) tullförfarande:

- a) övergång till fri omsättning,
- b) transitering,
- c) lagring i tullager,

- d) aktiv förädling,
- e) bearbetning under tullkontroll,
- f) temporär import,
- g) passiv förädling,
- h) export.

...

20) [F]rigörande av varor: den åtgärd genom vilken tullmyndigheterna gör varor tillgängliga för de ändamål som föreskrivs enligt det tullförfarande som de har hänförs till.

...”

6 I artikel 37 i tullkodexen anges följande:

”1. Varor som förs in till gemenskapens tullområde skall underkastas tullövervakning från och med införseln. ...

2. De skall kvarstå under denna övervakning under den tid som krävs för att i förekommande fall fastställa deras tullstatus och i fråga om icke-gemenskapsvaror till dess att deras tullstatus förändras, de förs in i en frizon eller ett frilager eller återexporteras eller förstörs ...”

7 Artiklarna 48–50 i tullkodexen har följande lydelse:

”Artikel 48

Icke-gemenskapsvaror som uppvisas för tullen skall hänföras till en godkänd tullbehandling som är tillåten för sådana varor.

Artikel 49

1. Om varor omfattas av en summarisk deklaration, skall de formaliteter som krävs för att de skall kunna hänföras till en godkänd tullbehandling uppfyllas inom

- a) 45 dagar från den dag då den summariska deklarationen inges för varor som befordras sjövägen,
- b) 20 dagar från den dag då den summariska deklarationen inges för varor som befordras på annat sätt än sjövägen.

...

Artikel 50

Till dess att de varor som uppvisats för tullen hänförs till en godkänd tullbehandling, skall de efter uppvisandet ha status som varor i tillfällig förvaring. ...”

- 8 I artikel 56 första meningen i tullkodexen föreskrivs följande:

”Om omständigheterna så kräver får tullmyndigheterna låta förstöra varor som uppvisats för tullen.”

- 9 I artikel 58 i tullkodexen föreskrivs följande:

”1. Om inte annat bestämts får varor när som helst enligt de villkor som fastställts hänföras till varje godkänd tullbehandling ...

2. Punkt 1 utesluter inte tillämpning av förbud eller restriktioner som är berättigade av hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet, skydd för människors och djurs hälsa och liv eller växters bevarande, skydd av nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde eller skydd av industriell och kommersiell äganderätt.”

- 10 I artikel 59.1 i tullkodexen anges att ”[a]lla varor som skall hänföras till ett tullförfarande skall omfattas av en deklaration för förfarandet i fråga”.

11 Artikel 75 i tullkodexen har följande lydelse:

”Alla nödvändiga åtgärder, inklusive förverkande och försäljning, skall vidtas för att reglera situationen i fråga om varor som

a) inte kan frigöras därför att

...

- de dokument som skall företes innan varorna kan hänföras till det begärda tullförfarandet inte har uppvisats, eller

...

- de är föremål för förbud eller restriktioner,

...”

¹² I artikel 84.1 a i tullkodexen föreskrivs följande:

”I artiklarna 85–90 gäller följande:

a) Då termen suspensivt arrangemang används anses den i fråga om icke-gemenskapsvaror gälla

— extern transitering,

— lagring i tullager,

— aktiv förädling ...

— bearbetning under tullkontroll,

— temporär import.”

13 I artikel 91.1 i tullkodexen anges följande:

”Förfarandet för extern transitering skall medge befordran från en plats till en annan inom gemenskapens tullområde av

- a) icke-gemenskapsvaror utan att dessa varor beläggs med importtullar och andra avgifter eller blir föremål för handelspolitiska åtgärder,

...”

14 I artikel 92 i tullkodexen anges följande:

”1. Förfarandet för extern transitering avslutas och skyldigheterna för den som omfattas av förfarandet anses fullgjorda när de varor som förfarandet gäller och de handlingar som krävs företes för bestämmelse tullkontoret, i enlighet med bestämmelserna för förfarandet i fråga.

2. Tullmyndigheterna avslutar förfarandet för extern transitering när de kan fastställa att förfarandet har avslutats på ett korrekt sätt, på grundval av en jämförelse mellan de uppgifter som inkommit till avgångskontoret och de som inkommit till bestämmelse tullkontoret.”

15 I artikel 98.1 i tullkodexen föreskrivs följande:

”Tullagerförfarandet skall möjliggöra lagring i tullager av

a) icke-gemenskapsvaror utan att dessa varor beläggs med importtullar eller utsätts för handelspolitiska åtgärder,

...”

Förordningarna nr 3295/94 och nr 1383/2003

16 Förordning nr 3295/94 har, med verkan från den 1 juli 2004, upphävts genom förordning nr 1383/2003. Med hänsyn till dagen för omständigheterna, omfattas tvisten vid den nationella domstolen i mål C-446/09 av bestämmelserna i förordning nr 3295/94 i dess lydelse enligt förordning nr 241/1999. Tvisten vid den nationella domstolen i mål C-495/09 omfattas däremot av förordning nr 1383/2003.

17 Andra skälet i förordning nr 3295/94 hade följande lydelse:

”Handel med varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor vållar avsevärd skada för laglydiga tillverkare och grossister och för innehavare av upphovsrätt eller närstående rättigheter och vilseleder konsumenterna. Dessa varor bör i så stor utsträckning som möjligt hindras från att släppas ut på marknaden, och åtgärder bör vidtas för att effektivt bekämpa denna olagliga verksamhet utan att hindra den lagliga handelns frihet. ...”

18 Skälen 2 och 3 i förordning nr 1383/2003 har följande lydelse:

”(2) Saluföring av ... varor som gör intrång i immateriella rättigheter medför väsentlig skada för ... rättighetshavarna [och] vilseleder konsumenterna, som ibland också utsätts för hälso- och säkerhetsrisker. Sådana varor bör därför i möjligaste mån hindras från att släppas ut på marknaden, och i detta syfte bör åtgärder införas ... utan att den lagliga handeln hindras. ...

(3) Om varumärkesförfalskade och pirattillverkade varor samt överlag varor som gör intrång i immateriella rättigheter har sitt ursprung i eller kommer från tredje land, bör deras införsel till gemenskapens tullområde förbjudas, inbegripet deras omlastning, övergång till fri omsättning i gemenskapen, hänförande till ett suspensivt arrangemang och placering i en frizon eller ett frilager. Vidare bör ett lämpligt förfarande införas som gör det möjligt för tullmyndigheterna att ingripa för att på bästa sätt se till att detta förbud upprätthålls.”

19 I artikel 1 i förordning nr 1383/2003 anges följande:

”1. I denna förordning fastställs villkoren för tullmyndigheternas ingripande när varor misstänks göra intrång i immateriella rättigheter i följande situationer:

a) Varorna deklarerats för övergång till fri omsättning, export eller återexport ...

- b) Varorna påträffas vid en kontroll av varor som förs in till eller ut från gemenskapens tullområde i enlighet med artiklarna 37 och 183 i [tullkodexen], som hänförs till ett suspensivt arrangemang i enlighet med artikel 84.1 a i den [kodexen], som håller på att återexporteras efter anmälan ... eller som är upplagda i en frizon eller ett frilager ...

2. I denna förordning fastställs också de åtgärder som de behöriga myndigheterna skall vidta med avseende på de varor som avses i punkt 1, om det fastställs att de gör intrång i immateriella rättigheter.”

²⁰ Artikel 1.1 i förordning nr 3295/94, i den ändrade lydelse enligt förordning nr 241/1999 (nedan kallad förordning nr 3295/94) som är tillämplig i mål C-446/09, hade en lydelse som motsvarade lydelsen i artikel 1.1 i förordning nr 1383/2003.

²¹ Enligt artikel 2.1 i förordning nr 1383/2003, avses med varor som gör intrång i immateriella rättigheter

”a) varumärkesförfalskade varor:

- i) varor ... som utan tillstånd har försetts med ett varumärke som är identiskt med det giltigt registrerade varumärket för varor av samma slag eller som i väsentliga drag inte kan skiljas från ett sådant varumärke och som därigenom gör intrång i varumärkesinnehavarens rättigheter enligt rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken [EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3] eller enligt

lagstiftningen i den medlemsstat där ansökan om tullmyndigheternas ingripande görs,

...

- b) pirattillverkade varor: varor som är eller innehåller kopior som tillverkats utan medgivande från innehavaren av upphovsrätten eller närstående rättigheter eller av formskyddet ... om framställningen av dessa kopior gör intrång i rättigheten enligt rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning [EGT L 3, 2002, s. 1] eller lagstiftningen i den medlemsstat där ansökan om tullmyndigheternas ingripande görs, och
- c) varor som i den medlemsstat där ansökan om tullmyndigheternas ingripande lämnas in gör intrång i
 - i) ett patent enligt lagstiftningen i den medlemsstaten,
 - ii) ett tilläggsskydd ...
 - iii) en nationell växtförädlarrätt ...

iv) ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar ...

v) geografiska beteckningar ...”

22 Artikel 1.2 i förordning nr 3295/94 hade en lydelse som liknade lydelsen i artikel 2.1 i förordning nr 1383/2003.

23 I artikel 5.1 i förordning nr 1383/2003 föreskrivs följande:

”En rättighetshavare kan i varje medlemsstat lämna in en skriftlig ansökan till den behöriga tullenheten om att tullmyndigheterna skall ingripa när varor befinner sig i någon av de situationer som avses i artikel 1.1 (nedan kallad ’ansökan om ingripande’).”

24 Artikel 4.1 i förordning nr 1383/2003 har följande lydelse:

”Om tullmyndigheterna, i någon av de situationer som avses i artikel 1.1 och innan en ansökan från rättighetshavaren har lämnats in eller godkänts, finner tillräckliga skäl att misstänka att det rör sig om varor som gör intrång i en immateriell rättighet, får de skjuta upp frigörandet av varorna eller kvarhålla dem ... för att rättighetshavaren skall kunna lämna in en ansökan om ingripande i enlighet med artikel 5.”

25 Innehållet i artiklarna 3.1 och 4 i förordning nr 3295/94 liknade innehållet i artiklarna 5.1 respektive 4.1 i förordning nr 1383/2003.

- 26 Artiklarna 9 och 10 i förordning nr 1383/2003 ingår i kapitel III i denna förordning, vilket har rubriken "Villkor för ingripande av tullmyndigheterna och av den myndighet som är behörig att besluta i sakfrågan". I artiklarna 9 och 10 i den ovannämnda förordningen föreskrivs följande:

"Artikel 9

1. Om ett tullkontor dit beslutet att bifalla en ansökan från en rättighetshavare har överlämnats ... finner, vid behov efter samråd med sökanden, att de varor som beslutet avser och som befinner sig i någon av de situationer som avses i artikel 1.1 misstänks göra intrång i en immateriell rättighet, skall tullkontoret uppskjuta frigörandet av varorna eller kvarhålla dessa.

...

3. I syfte att fastställa om det gjorts intrång i en immateriell rättighet ... skall det tullkontor eller den tullenhet som behandlat ansökan på rättighetshavarens begäran och såvida uppgifterna är kända underrätta denne om namn på och adress till mottagaren, avsändaren, deklaranten eller innehavaren av varorna ...

...

Artikel 10

De gällande bestämmelserna i den medlemsstat där varorna befinner sig i någon av de situationer som avses i artikel 1.1 skall tillämpas för att avgöra om det gjorts intrång i en immateriell rättighet enligt de nationella bestämmelserna.

...

27 På motsvarande sätt angavs följande i artikel 6 i förordning nr 3295/94:

”1. Om ett tullkontor till vilket beslutet om att bevilja en ansökan från rättighetsinnehavaren har överlämnats ... efter att om så är nödvändigt ha rådgjort med den sökande, finner det klarlagt att de varor som har hänförts till någon av de situationer som avses i artikel 1.1 a motsvarar beskrivningen av sådana varor som avses i artikel 1.2 a i detta beslut, skall tullkontoret uppskjuta frigörandet av varorna eller kvarhålla dessa.

... det tullkontor eller den enhet som behandlade ansökan [ska] på rättighetsinnehavarens begäran underrätta honom om deklaratens namn och adress och även mottagarens namn och adress om dessa är kända, så att rättighetsinnehavaren kan begära att de behöriga myndigheterna fattar ett beslut i sak. ...

...

2. Den lagstiftning som gäller i den medlemsstat inom vars territorium varorna har hänförts till [i] någon av de situationer som avses i artikel 1.1 a skall tillämpas vid

- a) hänskjutande till den behöriga myndigheten för ett beslut i sak och för att den tullenhet eller det tullkontor som avses i punkt 1 omedelbart skall kunna underlättas om denna åtgärd ...
- b) utarbetande av det beslut som skall tas av denna myndighet. Om det saknas gemenskapsbestämmelser i detta avseende skall de kriterier som ligger till grund för detta beslut vara desamma som dem som används för att avgöra om varor som tillverkas i den berörda medlemsstaten kränker innehavarens rättigheter. ...”

28 I artikel 16 i förordning nr 1383/2003 föreskrivs följande:

”Varor som, när ett förfarande enligt artikel 9 avslutas, befunnits göra intrång i en immateriell rättighet får inte

- införas på gemenskapens tullområde,
- övergå till fri omsättning,
- avlägsnas från gemenskapens tullområde,

- exporteras,
- återexporteras,
- hänföras till ett suspensivt arrangemang, eller
- läggas upp i en frizon eller ett frilager.”

²⁹ På motsvarande sätt angavs följande i artikel 2 i förordning nr 3295/94:

”Införsel i gemenskapen, övergång till fri omsättning, export, återexport, hänförande till ett suspensivt arrangemang samt hänförande till en frizon eller ett frilager av varor som efter genomförandet av förfarandet enligt artikel 6 har befunnits vara sådana varor som avses i artikel 1.2 a skall vara förbjuden.”

³⁰ I artikel 18 i förordning nr 1383/2003 föreskrivs att ”[v]arje medlemsstat skall införa påföljder som skall tillämpas vid överträdelser av denna förordning. Dessa påföljder skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.” Artikel 11 i förordning nr 3295/94 hade en liknande lydelse.

Internationella bestämmelser

- ³¹ Avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter, vilket utgör bilaga 1 C till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO), ingicks den 15 april 1994 i Marrakech och godkändes genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående på gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 3). I artikel 69 i detta avtal anges följande:

”Medlemmarna överenskommer om att samarbeta med varandra med sikte på att avskaffa internationell handel med varor som gör intrång i immaterialrätter. I det syftet skall de upprätta och till varandra anmäla kontaktpunkter inom sina förvaltningar och vara beredda att utbyta information om handel med intrångsgörande varor. De skall särskilt främja informationsutbyte och samarbete mellan tullmyndigheter beträffande handel med varumärkesförfalskade varor och upphovsrättsligt piratkopierade varor.”

Målen vid de nationella domstolarna och tolkningsfrågorna*Mål C-446/09*

- ³² Den 7 november 2002 inspekterade tullmyndigheterna i hamnen i Antwerpen (Belgien) en last elektriska rakapparater från Kina som liknade modeller av rakapparater som hade utvecklats av Philips. Dessa modeller var skyddade enligt registreringar som gav Philips ensamrätt i ett flertal stater, däribland Konungariket Belgien.

Tullmyndigheterna misstänkte därför att de inspekterade varorna var pirattillverkade och sköt upp frigörandet, i den mening som avses i artikel 4 i förordning nr 3295/94.

- 33 Den 12 november 2002 lämnade Philips in en ansökan om ingripande enligt artikel 3 i förordning nr 3295/94.
- 34 Med anledning av denna ansökan, som beviljades den 13 november 2002, lämnade de belgiska tullmyndigheterna Philips vissa upplysningar, bland annat ett fotografi av de ovannämnda rakapparaterna och identiteten på de bolag som var inblandade i tillverkningen och saluföringen av dessa, nämligen Lucheng, som var tillverkare, Far East Sourcing som var transportör och Röhlig som var avsändare.
- 35 Den 9 december 2002 beslutade de ovannämnda myndigheterna att kvarhålla varorna i enlighet med artikel 6.1 i förordning nr 3295/94.
- 36 Den 11 december 2002 väckte Philips talan mot Lucheng, Far East Sourcing och Röhlig vid Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (underrätt i Antwerpen) (nedan kallad Rechtbank), angående bland annat fastställelse av att dessa bolag hade gjort intrång i Philips ensamrätt till dessa modeller av rakapparater och vissa av Philips upphovsrätter. Philips yrkade bland annat att de ovannämnda bolagen skulle förpliktas att utge skadestånd till Philips och att de kvarhållna varorna skulle förstöras.

- 37 I målet vid Rechtbank är utrett att de ovannämnda varorna ursprungligen varit föremål för en summarisk införseldeklaration som gav dem status som varor i tillfällig förvaring och, den 29 januari 2003, för en tulldeklaration som Röhligh gjorde. Eftersom varornas bestämmelseland inte var säkerställt begärde detta bolag att varorna skulle hänföras till ett tullagerförfarande.
- 38 Philips gjorde vid Rechtbank gällande att denna domstol, för att slå fast att intrång hade gjorts i de åberopade immateriella rättigheterna, borde bedöma frågan som om de ifrågavarande varorna, som fanns i ett tullager på belgiskt territorium och kvarhölls där av de belgiska tullmyndigheterna, hade tillverkats i Belgien. Till stöd härför åberopade Philips artikel 6.2 b i förordning nr 3295/94.
- 39 Far East Sourcing, som var den enda av svarandena som infann sig vid Rechtbank, hävdade däremot vid denna domstol att varor inte får kvarhållas och därefter anses vara varor som gör intrång i en immaterialrättslig rättighet, när det inte föreligger någon bevisning för att varorna kommer att släppas ut på marknaden inom unionen.
- 40 Under dessa omständigheter beslutade Rechtbank att vilandeförklara målet och hänskjuta följande tolkningsfråga till domstolen:

”Utgör artikel 6.2 b i [förordning nr 3295/94] en bestämmelse om harmoniserad gemenskapsrätt som ska tillämpas av den domstol i en medlemsstat där rättighetsinnehavaren väcker talan ... och innebär denna bestämmelse att den nationella domstolen inte ska beakta att varorna har status som varor i tillfällig förvaring eller som varor som befinner sig i transitering samt att den måste bedöma frågan som om varorna

hade tillverkats i denna medlemsstat och därmed avgöra frågan huruvida dessa varor innebär intrång i den ifrågavarande immateriella rättigheten enligt lagstiftningen i denna medlemsstat?”

Mål C-495/09

- ⁴¹ I juli 2008 inspekterade Commissioners på Londons flygplats Heathrow (Förenade kungariket) en last mobiltelefoner med tillbehör, som kom från Hong Kong (Kina) och skulle till Colombia. Varorna hade försetts med ett kännetecken som var identiskt med ett gemenskapsvarumärke som Nokia är innehavare av.
- ⁴² Commissioners misstänkte att det var fråga om imitationer och sände provexemplar till Nokia den 30 juli 2008. Efter att ha kontrollerat dessa, upplyste Nokia Commissioners om att det verkligen var fråga om imitationer och frågade myndigheten om den var beredd att ta lasten i beslag enligt förordning nr 1383/2003.
- ⁴³ Den 6 augusti 2008 svarade Commissioners Nokia att, med hänsyn till att lasten skulle till Colombia och eftersom det inte förelåg någon bevisning för att varorna skulle kunna komma att avledas till marknaden inom unionen, kunde varorna inte anses vara varumärkesförfalskade varor i den mening som avses i artikel 2.1 a i i förordning nr 1383/2003. Enligt Commissioners kunde lasten därför inte kvarhållas.

- 44 Den 20 augusti 2008 ingav Nokia en ansökan, i den mening som avses i artikel 9.3 i förordning nr 1383/2003, om att Commissioners skulle lämna ut namn på och adress till avsändaren och mottagaren samt alla handlingar avseende de ifrågavarande varorna. Commissioners tillhandahöll de upplysningar som myndigheten hade tillgång till, men Nokia kunde efter att ha undersökt upplysningarna inte identifiera avsändaren eller mottagaren av dessa varor och ansåg att de hade vidtagit åtgärder för att dölja sin identitet.
- 45 Den 24 september 2008 sände Nokia en formell underrättelse till Commissioners med upplysning om att bolaget hade för avsikt att väcka talan mot myndighetens beslut att inte ta lasten i beslag. Den 10 oktober 2008 svarade Commissioners att varor som misstänks göra intrång i en immateriell rättighet, enligt den praxis som infördes efter domstolens dom av den 9 november 2006 i mål C-281/05, Montex Holdings (REG 2006, s. I-10881), inte ska kvarhållas i fall som det aktuella, när det inte har visats att de ifrågavarande varorna förmodligen kommer att avledas till marknaden inom unionen.
- 46 Den 31 oktober 2008 väckte Nokia talan mot Commissioners vid High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, som ogillade talan genom dom av den 29 juli 2009. Nokia överklagade denna dom till Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (nedan kallad Court of Appeal).
- 47 Court of Appeal fann för det första att de ovannämnda telefonerna var kopior av varor av det varumärke som Nokia är innehavare av och för det andra att det inte fanns något som tydde på att dessa varor skulle komma att föras ut på marknaden inom unionen. Med beaktande av den talan som Philips under liknande omständigheter hade väckt vid Rechtbank och av att skillnader i tolkningen förelåg i medlemsstaternas

rättspraxis, beslutade Court of Appeal att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen:

”Kan icke-gemenskapsvaror, som är försedda med ett gemenskapsvarumärke och som är föremål för tullövervakning i en medlemsstat samt som befinner sig under transitering från ett tredjeland till ett annat tredjeland, utgöra ’varumärkesförfalskade varor’ i den mening som avses i artikel 2.1 a i förordning nr 1383/2003, när det inte finns några bevis som tyder på att dessa varor kommer att släppas ut på marknaden inom Europeiska gemenskapen, vare sig i enlighet med ett tullförfarande eller genom att de avleds på ett otillåtet sätt?”

- ⁴⁸ Ordföranden på domstolens första avdelning har genom beslut av den 11 januari 2011 förenat målen C-446/09 och C-495/09 vad gäller förslaget till avgörande och domen.

Prövning av tolkningsfrågorna

- ⁴⁹ De hänskjutande domstolarna har ställt sina frågor, som ska prövas tillsammans, för att få klarhet i om varor som kommer från ett tredjeland och som utgör imitationer av en vara som inom unionen åtnjuter varumärkesskydd, eller som utgör kopior av en vara som inom unionen åtnjuter upphovsrättsligt skydd eller skydd som närstående rättighet eller mönsterskydd, kan anses utgöra ”varumärkesförfalskade varor” eller ”pirattillverkade varor”, i den mening som avses i förordning nr 1383/2003 och – innan denna förordning trädde i kraft – i den mening som avsågs i förordning nr 3295/94, endast på grund av att dessa varor införts till unionens tullområde, dock utan att där ha övergått till fri omsättning.

- 50 Enligt definitionen av begreppen varumärkesförfalskade varor och pirattillverkade varor i artiklarna 1.2 i förordning nr 3295/94 och 2.1 i förordning nr 1383/2003, avser dessa begrepp intrång i ett varumärke, en upphovsrätt eller närstående rättighet, eller en gemenskapsformgivning som är tillämplig enligt unionslagstiftningen eller enligt den interna rättsordningen i den medlemsstat där ansökan om tullmyndigheternas ingripande görs. Härav följer att det endast är intrång i immateriella rättigheter enligt unionsrätten och medlemsstaternas rättsordningar som avses.
- 51 Det är i målen vid de nationella domstolarna obesträtt att de rakapparater som kvarhålls i Antwerpens hamn, i förekommande fall, skulle kunna utgöra "pirattillverkade varor" i den mening som avses i förordning nr 3295/94, om de hade förts ut på marknaden i Belgien eller någon annan medlemsstat där Philips är innehavare av upphovsrättigheter och åtnjuter skydd för den formgivning som detta bolag har åberopat. Det är i dessa mål obesträtt även att de mobiltelefoner som inspekterades på Londons flygplats Heathrow skulle göra intrång i det gemenskapsvarumärke som Nokia har åberopat och att de därför skulle utgöra "varumärkesförfalskade varor", i den mening som avses i förordning nr 1383/2003, om de fördes ut på marknaden inom unionen. Parterna i målen vid de nationella domstolarna och de medlemsstater som har inkommit med yttranden till domstolen är däremot oense med avseende på huruvida de ovannämnda varorna kan göra intrång i de ovannämnda immateriella rättigheterna endast på grund av den omständigheten att de inom unionens tullområde har varit föremål för en deklaration med begäran om ett av de suspensiva arrangemang som anges i artikel 84 i tullkodexen, nämligen lagring i tullager i mål C-446/09 och extern transitering i mål C-495/09.
- 52 Philips och Nokia, den belgiska, den franska, den italienska, den polska, den portugisiska och den finländska regeringen samt International Trademark Association har åberopat bland annat att risk föreligger för bedräglig avledning till konsumenter inom unionen av varor som deklarerats enligt ett suspensivt arrangemang. De har även åberopat de risker för hälsa och säkerhet som varor som utgör imitationer eller kopior ofta utgör. De har med anledning härav hävdatt att varor som utgör imitationer eller kopior och som upptäcks i en medlemsstat i lagerskedet eller transitskedet ska kvarhållas och i förekommande fall tas ur handeln, utan att det är nödvändigt att det föreligger omständigheter som tyder på eller styrker att dessa varor har förts ut eller

kommer att föras ut på marknaden inom unionen. Eftersom det i allmänhet är svårt att samla in sådan bevisning, skulle förordningarna nr 3295/94 och nr 1383/2003 förlora sin ändamålsenliga verkan om det var nödvändigt att förebringa sådan bevisning.

- 53 För att förordningarna nr 3295/94 och nr 1383/2003 ska tillämpas på ett effektivt sätt, har Philips och den belgiska regeringen föreslagit att deklarerade varor som befinner sig i lager eller transit och som är föremål för en begäran om ingripande i den mening som avses i dessa förordningar, ska anses ha tillverkats i den medlemsstat där begäran gavs in, trots att det är fastslaget att tillverkningen har ägt rum i ett tredjeland (fiktionsavseende tillverkning).
- 54 Far East Sourcing, Förenade kungarikets regering, den tjeckiska regeringen och kommissionen har medgett att problem föreligger i samband med den internationella handeln med varor som utgör imitationer eller kopior. De anser emellertid att varor inte kan anses utgöra "varumärkesförfalskade varor" eller "pirattillverkade varor" i den mening som avses i de ovannämnda förordningarna när det inte finns något som tyder på att de ifrågavarande varorna kommer att föras ut på marknaden inom unionen. En motsatt tolkning skulle medföra att det territoriella tillämpningsområdet för immateriella rättigheter enligt unionsrätten och medlemsstaternas nationella rättsordningar skulle utvidgas på ett otillbörligt sätt och medföra att legitima internationella affärstransaktioner med varor som transiteras genom unionen skulle hindras i många fall.

Tillfälligt kvarhållande av varor som har hänförs till ett suspensivt arrangemang

- 55 Såsom framgår av artiklarna 91, 92 och 98 i tullkodexen kännetecknas förfarandet för transitering och tullagerförfarandet av att varorna flyttas mellan tullkontoren och

tullagerförfarandet kännetecknas av lagring av varorna i ett lager som övervakas av tullen. Det är uppenbart att dessa operationer inte i sig kan anses utgöra utförande av varor på marknaden inom unionen (se, beträffande transitförfarande inom gemenskapen, dom av den 23 oktober 2003 i mål C-115/02, Rioglass och Transremar, REG 2003, s. I-12705, punkt 27, och domen i det ovannämnda målet Montex Holdings, punkt 19).

- 56 Domstolen har vid upprepade tillfällen härav dragit slutsatsen att varor som hänförs till ett suspensivt arrangemang inte, på grund av endast denna omständighet, kan göra intrång i immateriella rättigheter som är tillämpliga inom unionen (se, beträffande rättigheter avseende formgivning, bland annat dom av den 26 september 2000 i mål C-23/99, kommissionen mot Frankrike, REG 2000, s. I-7653, punkterna 42 och 43, och, beträffande varumärkesrättigheter, domen i det ovannämnda målet Rioglass och Transremar, punkt 27, av den 18 oktober 2005 i mål C-405/03, Class International, REG 2005, s. I-8735, punkt 47, samt domen i det ovannämnda målet Montex Holdings, punkt 21).
- 57 Intrång i de ovannämnda rättigheterna kan däremot ske när varor från tredjeland är föremål för ett kommersiellt agerande som riktar sig till konsumenter inom unionen under den tid då de hänförs till ett suspensivt arrangemang inom unionens tullområde. Det kan härvid vara fråga om försäljning, utbudande till försäljning eller reklam (se domen i det ovannämnda målet Class International, punkt 61, och dom av den 12 juli 2011 i mål C-324/09, L'Oréal, m.fl., REU 2011, s. I-6011, punkt 67).
- 58 Såsom domstolen tidigare konstaterat (dom av den 6 april 2000 i mål C-383/98, Polo/Lauren, REG 2000, s. I-2519, punkt 34), föreligger risk för bedräglig avledning till konsumenter inom unionen av varor som lagras inom unionens tullområde eller transiteras genom detta. Med hänsyn till denna risk anser domstolen att, förutom förekomsten av ett kommersiellt agerande som redan har riktat sig till dessa konsumenter, även andra omständigheter kan leda till att medlemsstaternas tullmyndigheter tillfälligt kvarhåller varor som utgör imitationer eller kopior och som deklarerats enligt ett suspensivt arrangemang.

- 59 Som den franska, den italienska och den polska regeringen har påpekat, framställs begäran om att varor som kommer från tredjeland ska hänföras till ett suspensivt arrangemang ofta i situationer där varornas bestämmelseland är okänt eller har deklarerats på ett föga tillförlitligt sätt. Med hänsyn dessutom till att de som smugglar varor som utgör imitationer eller kopior utövar en dold verksamhet, kan tullmyndigheternas åtgärd att kvarhålla varor som befunnits utgöra imitationer eller kopior inte, utan att undergräva den ändamålsenliga verkan av förordningarna nr 3295/94 och nr 1383/2003, omfattas av krav på bevis för att dessa varor inom unionen har varit föremål för försäljning till konsumenter, utbudande till försäljning eller reklam till konsumenter.
- 60 När tullmyndigheterna konstaterar att varor som utgör imitationer eller kopior av varor som i unionen åtnjuter immaterialrättsligt skydd befinner sig i lager eller transit, kan de däremot ingripa, när de har uppgifter som tyder på att en eller flera av de aktörer som är inblandade i tillverkning, avsändande eller distribution av varor visserligen inte har börjat sända varorna till konsumenter i unionen, men står i begrepp att göra detta eller döljer sina kommersiella avsikter.
- 61 När det gäller frågan vilka uppgifter en tullmyndighet måste ha för att kunna uppskjuta frigörandet av varorna eller kvarhålla dem i den mening som avses i artikel 6.1 i förordning nr 3295/94 och artikel 9.1 i förordning nr 1383/2003, konstaterar domstolen, i likhet med vad generaladvokaten har angett i punkterna 96 och 97 samt 110 och 111 i sitt förslag till avgörande, att det är tillräckligt att det föreligger omständigheter som är ägnade att ge upphov till misstankar. Sådana omständigheter kan bland annat vara följande: att varornas bestämmelseort inte har deklarerats, trots att detta fordras för det begärda suspensiva arrangemanget, att det inte föreligger några exakta eller tillförlitliga uppgifter om tillverkarens eller avsändarens identitet eller adress, brist på samarbete med tullmyndigheterna eller att handlingar eller skriftväxling avseende de ifrågavarande varorna har upptäckts, varav det framgår att dessa förmodligen kommer att avledas till konsumenter inom unionen.

- 62 Såsom generaladvokaten har angett i punkt 106 i sitt förslag till avgörande, ska sådana misstankar i vart fall grunda sig på omständigheterna i det enskilda fallet. Om sådana misstankar och det ingripande som de leder till kunde grunda sig på ett rent abstrakt konstaterande att det inte hypotetiskt kan uteslutas att ett bedrägligt avledande till konsumenter inom unionen kan komma att ske, skulle alla varor som befann sig i extern transitering eller tullager kunna kvarhållas utan konkreta uppgifter om oegentligheter. Ett sådant förhållande skulle medföra en risk för att tullmyndigheternas ingripanden i medlemsstaterna blev slumpartade och överdrivna.
- 63 Domstolen finner härvid att det kan vara så, att varor som utgör imitationer eller kopior och kommer från ett tredjeland samt transporteras till ett annat tredjeland kan överensstämma med de immaterialrättsliga bestämmelser som är i kraft i var och en av dessa tredjeländer. Med hänsyn till det huvudsakliga syftet med den gemensamma handelspolitiken, som anges i artikel 131 EG och artikel 206 FEUF och som består i utveckling av världshandeln, genom en gradvis avveckling av restriktionerna i den internationella handeln, är det väsentligt att varor kan transiteras genom unionen från ett tredjeland till ett annat, utan att operationen hindras ens av att medlemsstaternas tullmyndigheter tillfälligt kvarhåller varor. Precis ett sådant hinder skulle emellertid uppkomma om förordningarna nr 3295/94 och nr 1383/2003 tolkades så, att det är tillåtet att kvarhålla varor som befinner sig i transitering utan att det föreligger några uppgifter som tyder på att dessa varor skulle kunna komma att avledas på ett bedrägligt sätt till konsumenterna inom unionen.
- 64 Detta konstaterande stöds för övrigt av skäl 2 i de ovannämnda förordningarna. I detta anges att lagstiftarens syfte är begränsat till att hindra varor som gör intrång i immateriella rättigheter från "att släppas ut på marknaden", och att i detta syfte vidta åtgärder för att effektivt bekämpa denna olagliga verksamhet "utan att hindra den lagliga handelns frihet".
- 65 Domstolen ska till sist behandla frågan om varor beträffande vilka det inte föreligger några uppgifter i den mening som avses i punkt 61 ovan, men beträffande vilka misstankar föreligger om intrång i en immaterialrättslig rättighet i det förmodade bestämmelsetredjelandet. Tullmyndigheterna i medlemsstater där sådana varor befinner sig

i extern transitering, i enlighet med artikel 69 i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter, får samarbeta med tullmyndigheterna i nämnda tredjeland för att, i förekommande fall, se till att dessa varor tas bort från den internationella handeln.

- ⁶⁶ Det är mot bakgrund av ovannämnda konstateranden som Court of Appeal, vid bedömningen av huruvida Commissioners avslag på Nokias ansökan är förenligt med artikel 9.1 i förordning nr 1383/2003, ska pröva huruvida Commissioners förfogade över uppgifter som kunde ge upphov till misstankar i den mening som avses i denna bestämmelse och därför skulle vara skyldig att, i enlighet med denna förordning, uppskjuta frigörandet av varorna eller kvarhålla dessa för att se till att de inte förflyttas i väntan på att den behöriga myndigheten fattar beslut i sak. De faktiska omständigheterna avseende bland annat omöjligheten att identifiera de ifrågavarande varornas avsändare, som Nokia har åberopat och som nämns i beslutet om hänskjutande, är relevanta i detta avseende om de visar sig vara riktiga.

Beslutet i sak till följd av ett tillfälligt kvarhållande av varor som har hänförs till ett suspensivt arrangemang

- ⁶⁷ Till skillnad från Court of Appeal, som ska avgöra tvisten mellan Nokia och Commissioners med anledning av den myndighetens beslut att inte kvarhålla varorna, ska Rechtbank, i det mål som väckts av Philips, avgöra, i enlighet med artikel 6.2 b i förordning nr 3295/94 – nu artikel 10 första stycket i förordning nr 1383/2003 –, huruvida varor som redan kvarhållits av tullmyndigheterna med stöd av artikel 6.1 i den ovannämnda förordningen faktiskt gör intrång i de åberopade immateriella rättigheterna.

- 68 I motsats till tullmyndighetens beslut att tillfälligt kvarhålla varorna på det sätt som anges i artikel 6.1 i förordning nr 3295/94 och artikel 9.1 i förordning nr 1383/2003, kan beslutet i sak, i den mening som avses i artikel 6.2 b i förordning nr 3295/94 och artikel 10 första stycket i förordning nr 1383/2003, inte fattas på grundval av en misstanke. Detta beslut måste grundas på en prövning av huruvida det föreligger bevis för intrång i den åberopade rättigheten.
- 69 Om en domstol eller annan myndighet som är behörig att avgöra frågan i sak finner att ett intrång har gjorts i den åberopade immateriella rättigheten, utgör förstöring eller avstående av de ifrågavarande varorna den enda möjliga godkända tullbehandlingen. Detta följer av artikel 2 i förordning nr 3295/94 och artikel 16 i förordning nr 1383/2003, jämförda med artikel 4 i tullkodexen. I artikel 11 i förordning nr 3295/94 och artikel 18 i förordning nr 1383/2003 preciseras nämligen att effektiva och avskräckande påföljder ska föreskrivas för överträdelser som konstaterats på grundval av dessa förordningar. Det är uppenbart att de berörda aktörerna inte kan vidkännas ett sådant övertagande och sådana påföljder endast på grund av att risk för bedrägeri föreligger eller på grundval av en sådan fiktion som Philips och den belgiska regeringen har föreslagit.
- 70 I likhet med vad Förenade kungarikets regering samt den tjeckiska regeringen och kommissionen har anfört, anser domstolen att den myndighet som är behörig att avgöra frågan i sak inte kan slå fast att varor som misstänks göra intrång i en immateriell rättighet som kan göras gällande inom unionen, men beträffande vilka det efter en prövning i sak inte har styrkts att de är avsedda att föras ut på marknaden inom unionen, utgör "varumärkesförfalskade varor" och "pirattillverkade varor" eller mer allmänt "varor som gör intrång i immateriella rättigheter".
- 71 I fråga om den bevisning som den myndighet som är behörig att avgöra frågan i sak ska förfoga över för att slå fast att varor som utgör imitationer eller kopior som har förts in till unionens tullområde, men inte övergått till fri omsättning kan komma att

göra intrång i en immateriell rättighet som kan göras gällande inom unionen, finner domstolen att sådan bevisning kan utgöras av bland annat den omständigheten att varor inom unionen har varit föremål för försäljning till kunder, utbudande till försäljning eller reklam till konsumenter, eller av att handlingar eller skriftväxling föreligger avseende de ifrågavarande varorna, varav det framgår att dessa är avsedda att avledas till konsumenter inom unionen.

⁷² Tolkningen i föregående punkt av bevisbördan vid den myndighet som är behörig att avgöra frågan i sak påverkas inte av de yttranden som vissa av parterna i målet vid den nationella domstolen och vissa regeringar har avgett till domstolen. Enligt dessa är underlåtelse – på grund av detta krav beträffande bevisbördan – att förstöra varor som utgörs av imitationer eller kopior, och som upptäckts inom unionens tullområde, till förfång för den ändamålsenliga verkan hos förordningarna nr 3295/94 och nr 1383/2003. Genom denna underlåtelse beaktas dessutom inte att sådana varor i många branscher, bland annat branschen för elektriska apparater, innebär hälsorisker och risker för konsumenternas säkerhet.

⁷³ Beträffande den ändamålsenliga verkan av de ovannämnda förordningarna finner domstolen att bekämpandet av olaglig verksamhet inte blir mindre effektivt på grund av att en tullmyndighet som har kvarhållit varor måste avsluta detta ingripande varje gång den myndighet som är behörig att avgöra frågan i sak slår fast att det inte har styrkts att dessa varor är avsedda att föras ut på marknaden inom unionen.

⁷⁴ Den omständigheten att ett kvarhållande av varor enligt förordningarna nr 3295/94 och nr 1383/2003 upphör innebär inte att varorna inte längre övervakas av tullen. Av artikel 37 i tullkodexen och tillämpningsföreskrifterna till denna framgår nämligen att tullmyndigheterna i medlemsstaterna noggrant ska övervaka och förteckna varje

skede av ett suspensivt arrangemang, såsom förfarandet för extern transitering. Alla betydande avvikelser från de uppgifter som anges i tulldeklarationen kan medföra att tullmyndigheterna ingriper avseende varorna.

75 Bekämpandet av olaglig verksamhet hindras inte heller av den omständigheten att det, såsom domstolen redan har slagit fast, är omöjligt för innehavaren av den immateriella rättigheten att vända sig till den myndighet som är behörig att avgöra frågan i sak, när de aktörer som är ansvariga för att de ifrågavarande varorna befinner sig inom unionens tullområde har dolt sin identitet (dom av den 14 oktober 1999 i mål C-223/98, Adidas, REG 1999, s. I-7081, punkt 27). Domstolen erinrar härvid om att unionens tullagstiftning innefattar principen om att alla varor som ska hänföras till ett tullförfarande ska omfattas av en deklaration (dom av den 15 september 2011 i mål C-138/10, DP grup, REU 2011, s. I-8369, punkt 33). Såsom framgår av artikel 59 i tullkodexen och tillämpningsföreskrifterna till denna, medför den omständigheten att en deklaration inte är identifierbar på grund av att deklaratens eller andra relevanta aktörers namn eller adress inte har angetts, att varorna inte kan frigöras för de ändamål som föreskrivs enligt det tullförfarande som begärts. Om bristen på tillförlitliga upplysningar om de ansvariga aktörernas identitet eller adress inte avhjälps kan varorna förverkas enligt artikel 75 i tullkodexen.

76 Det framgår av handlingarna i målet och av skäl 2 i förordning nr 1383/2003 att de risker för konsumenternas hälsa och säkerhet som varor som utgörs av imitationer eller kopior ibland kan innebära är utförligt dokumenterade och att unionslagstiftaren har medgett att dessa risker föreligger. Såsom bland annat Nokia och den portugisiska regeringen har anfört, anser domstolen att försiktighetshänsyn kan tala för att varor som har konstaterats utgöra sådana risker ska tas i beslag omedelbart, oberoende av till vilket tullförfarande de hänförts. Frågan huruvida de aktörer som ansvarar för tillverkning och distribution av dessa varor riktar dessa varor till konsumenter inom unionen eller i tredjeland är i detta sammanhang irrelevant.

- 77 Förordningarna nr 3295/94 och nr 1383/2003, som de nationella domstolarnas tolkningsfrågor avser, gäller emellertid endast bekämpande av införsel till unionen av varor som gör intrång i immateriella rättigheter. Av hänsyn till intresset av att hantera riskerna för konsumenternas hälsa och säkerhet på ett riktigt sätt, preciserar domstolen att den behörighet och de skyldigheter som tullmyndigheterna i medlemsstaterna har med avseende på varor som innebär sådana risker ska bedömas på grundval av andra unionsrättsliga bestämmelser, såsom artiklarna 56, 58 och 75 i tullkodexen.
- 78 Mot bakgrund av det anförda ska de frågor som har ställts besvaras på så sätt att förordningarna nr 3295/94 och nr 1383/2003 ska tolkas enligt följande:
- Varor som kommer från ett tredjeland och som utgör imitationer av en vara som inom unionen åtnjuter varumärkesskydd eller som utgör kopior av en vara som inom unionen åtnjuter upphovsrättsligt skydd eller skydd som närstående rättighet, eller mönsterskydd, kan inte anses utgöra ”varumärkesförfalskade varor” eller ”pirattillverkade varor” i den mening som avses i de ovannämnda förordningarna, endast på grund av att dessa varor införts till unionens tullområde under ett suspensivt arrangemang.
 - Dessa varor kan däremot göra intrång i de ovannämnda rättigheterna och kan därför utgöra varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varor, om det är styrkt att de är avsedda att föras ut på marknaden inom unionen. Sådan bevisning föreligger bland annat då det framgår att dessa varor inom unionen har varit föremål för försäljning till kunder, utbudande till försäljning eller reklam till konsumenter, eller då det av handlingar eller skriftväxling avseende dessa varor framgår att de är avsedda att avledas till konsumenter inom unionen.

- För att den myndighet som är behörig att avgöra frågan i sak på ett ändamålsenligt sätt ska kunna pröva huruvida sådan bevisning och andra omständigheter som innebär intrång i den åberopade immateriella rättigheten föreligger, ska den tullmyndighet som ska fatta beslut beträffande en ansökan om ingripande skjuta upp frigörandet av varorna eller kvarhålla dem, så snart den har uppgifter som kan ge upphov till misstankar om att ett sådant intrång föreligger.

- Sådana uppgifter kan bland annat vara följande: att varornas bestämmelseort inte har deklarerats, trots att detta fordras för det begärda suspensiva arrangemanget, att det inte föreligger några exakta eller tillförlitliga uppgifter om tillverkarens eller avsändarens identitet eller adress, brist på samarbete med tullmyndigheterna eller att handlingar eller skriftväxling avseende de ifrågavarande varorna har upptäckts som ger anledning att anta att dessa förmodligen kommer att avledas till konsumenter inom unionen.

Rättegångskostnader

- ⁷⁹ Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målen vid de nationella domstolarna utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på de nationella domstolarna att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

Rådets förordning (EG) nr 3295/94 av den 22 december 1994 om fastställande av vissa åtgärder avseende införsel till gemenskapen samt export och återexport från gemenskapen av varor som gör intrång i viss immateriell äganderätt, i dess

lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 241/1999 av den 25 januari 1999, och rådets förordning (EG) nr 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som skall vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter ska tolkas enligt följande:

- Varor som kommer från ett tredjeland och som utgör imitationer av varor som inom Europeiska unionen åtnjuter skydd med stöd av en varumärkesrättighet, eller som utgör kopior av varor som inom unionen åtnjuter skydd enligt upphovsrätten, eller med stöd av en närstående rättighet eller som gemenskapsformgivning, kan inte anses utgöra ”varumärkesförfalskade varor” eller ”pirattillverkade varor” i den mening som avses i de ovannämnda förordningarna, endast på grund av att dessa varor införts till unionens tullområde och hänförts till ett suspensivt arrangemang.
- Dessa varor kan däremot göra intrång i de ovannämnda rättigheterna och kan därför utgöra varumärkesförfalskade eller pirattillverkade varor, om det är styrkt att de är avsedda att föras ut på marknaden inom Europeiska unionen. Sådan bevisning föreligger bland annat då det framgår att dessa varor inom unionen har varit föremål för försäljning till kunder, utbudande till försäljning eller reklam till konsumenter, eller då det av handlingar eller skriftväxling avseende dessa varor framgår att de är avsedda att avledas till konsumenter inom unionen.
- För att den myndighet som är behörig att avgöra frågan i sak på ett ändamålsenligt sätt ska kunna pröva huruvida sådan bevisning och andra omständigheter som innebär intrång i den åberopade immateriella rättigheten föreligger, ska den tullmyndighet som ska fatta beslut beträffande en ansökan om ingripande skjuta upp frigörandet av varorna eller kvarhålla dem, så

snart myndigheten har uppgifter som kan ge upphov till misstankar om att ett sådant intrång föreligger.

- **Sådana uppgifter kan utgöras av bland annat det förhållandet att varornas bestämmelseort inte har deklarerats, trots att detta fordras för det begärda suspensiva arrangemanget. Sådana uppgifter kan även utgöras av att det inte föreligger några exakta eller tillförlitliga uppgifter om tillverkarens eller avsändarens identitet eller adress, av bristande samarbete med tullmyndigheterna eller av att handlingar eller skriftväxling avseende de ifrågavarande varorna har upptäckts som ger anledning att anta att dessa förmodligen kommer att avledas till konsumenter inom Europeiska unionen.**

Underskrifter